

RP 57/2026 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av inkomstskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att inkomstskattelagen ändras. Enligt propositionen ska uppkomsten av allmän skattskyldighet för samfund på basis av den verkliga ledningen preciseras i fråga om fondverksamhet.

Lagen bedöms öka rättssäkerheten i fondverksamheten. Lagen bedöms inte ha några konsekvenser för intäkterna från samfundsskatt.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2027. Lagen ska tillämpas första gången vid beskattningen för 2027.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget	3
3 Målsättning	6
4 Förslagen och deras konsekvenser	7
4.1 De viktigaste förslagen	7
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	7
5 Alternativa handlingsvägar.....	8
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	8
5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet	9
6 Remissvar	10
7 Specialmotivering.....	13
8 Ikraftträdande	15
LAGFÖRSLAG.....	17
Lag om ändring av inkomstskattelagen	17

den högsta dagliga ledningen. Vid bedömningen av var den verkliga ledningen utövas beaktas emellertid även andra omständigheter som rör samfundets organisation och rörelse. Ett allmänt skattskyldigt utländskt samfund betraktas som allmänt skattskyldigt från det att det har bildats eller registrerats eller från det att platsen för den verkliga ledningen har uppkommit.

Enligt ikraftträdandebestämmelsen i lag 1188/2020 tillämpas lagen första gången vid beskattningen för 2021. I ikraftträdandebestämmelsen ingick en övergångsbestämmelse enligt vilken 9 § 8 mom. när det gäller sådana fondföretag som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 17 punkten i lagen om placeringsfonder (213/2019) och som har bildats eller registrerats i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan *UCITS-fond*, samt sådana alternativa investeringsfonder som avses i 2 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) och som har bildats eller registrerats i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan *AIF-fond*, tillämpas första gången först vid beskattningen för 2023 (nedan *undantag för fonder*).

Enligt regeringens proposition RP 136/2020 rd kommer bestämmelsen om platsen för den verkliga ledningen i praktiken sällan att tillämpas på fonder. Övergångsbestämmelsen togs dock enligt propositionen in i lagen, eftersom det i remissvaren ansågs att utvidgningen av den allmänna skattskyldigheten på basis av platsen för den verkliga ledningen till att omfatta UCITS- och AIF-fonder kan påverka Finlands konkurrenskraft i fråga om fondförvaltning och förlamar marknaden för de fonder vars skattestatus av någon anledning är oklar eller tvetydig. Enligt regeringspropositionen kan ett permanent undantag för fonder vara förenat med problem med hänsyn till sådant statligt stöd som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan *FEUF*, och en närmare bedömning av dessa problem kan göras under undantagstiden. Genom denna tidsfrist säkerställs även möjligheten till en tillräckligt lång övergångstid ifall lagstiftningen på området skulle ändras.

I finansutskottets betänkande FiUB 33/2020 rd konstaterades det att enligt förslaget ska finansministeriet inom en övergångsperiod på två år utreda hur EU:s regler för statligt stöd förhåller sig till ett permanent undantag för fonder. Medan diskussionerna med Europeiska kommissionen om statsstödsreglernas förhållande till ett permanent undantag för fonder fortfarande pågick fogades till inkomstskattelagen genom lag 1123/2022 en temporär 9 a § som skulle tillämpas 2023. Enligt den paragrafen tillämpas 9 § 1 mom. 1 punkten eller 8 mom. i inkomstskattelagen inte på UCITS-fonder som bildats eller registrerats i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt på AIF-fonder som bildats eller registrerats i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i beskattningen för 2023. Genom lag 1194/2023 fogades till inkomstskattelagen en temporär 9 a § som ska tillämpas 2024 och 2025 och genom vilken giltighetstiden för det temporära undantaget för fonder förlängdes med två år. Giltighetstiden förlängdes genom lag 390/2025 med ytterligare ett år så att den omfattar 2026.

Regler för statligt stöd

Enligt artikel 107.1 i FEUF är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Kommissionen har den 19 juli 2016 utfärdat ett tillkännagivande om begreppet statligt stöd som avses i artikel 107.1 i FEUF². I tillkännagivandet klargörs de olika beståndsdelar som utgör begreppet statligt stöd: existensen av ett företag, att åtgärden kan tillskrivas staten, dess finansiering genom statliga medel, beviljandet av en fördel, åtgärdens selektivitet och dess eventuella inverkan på konkurrens och handel mellan medlemsstaterna. Den viktigaste motiveringen till att tillämpa de nämnda bestämmelserna om statligt stöd på en beskattningsåtgärd är att åtgärden innebär ett undantag från tillämpningen av det allmänna skattesystemet till förmån för vissa företag i medlemsstaterna. Statligt stöd kan således utgöra en lägre skattesats, ett särskilt avdrag i beskattningen eller skattefrihet för en viss inkomst eller vissa skattskyldiga. I tillkännagivandet behandlas också vissa särskilda frågor som rör skatteåtgärder, såsom företag för kollektiva investeringar.

Liksom det har konstaterats i motiveringen till den senaste regeringspropositionen om förlängning av det temporära undantaget för fonder (RP 59/2025 rd) har diskussionerna med Europeiska kommissionen om statsstödsreglernas förhållande till ett permanent undantag för fonder lett till ett behov av att bedöma huruvida målen för undantaget för fonder kunde nås på ett sätt som fungerar bättre med tanke på statsstödsreglerna.

I ljuset av de diskussioner som förts med kommissionen är ett permanent undantag för fonder problematiskt på två sätt. För det första kan ett kategoriskt undantag som tillämpas direkt på alla UCITS- och AIF-fonder enligt kommissionens åsikt utgöra ett undantag från Finlands normala samfundsskattesystem, med beaktande av också de övriga nationella bestämmelser om inkomstskatt som gäller beskattning av fonder. Dessutom kan undantaget ge utländska UCITS- och AIF-fonder även en indirekt som statligt stöd betraktad fördel i vissa situationer med vinstutdelning. Av dessa orsaker verkar en lösning där utländska fonder kategoriskt lämnas permanent utanför den allmänna skattskyldigheten i en situation där deras verkliga ledning eventuellt utövas i Finland inte genomförbar med tanke på frågorna som gäller statligt stöd.

Verksamhet för en fonds räkning

I regeringens proposition RP 136/2020 rd konstaterades det att utländska fonders rättsliga strukturer varierar mycket. Detta påverkar bland annat fondernas mekanismer för beslutsfattande, även om fonderna annars skulle vara sinsemellan likadana till exempel i fråga om sin placeringspolitik, sin riskprofil, sina investerare och sina mekanismer för fördelning av avkastningen. I propositionen konstateras det vidare att till exempel fonder i bolagsform vanligen har en egen styrelse, medan avtalsbaserade fonder i regel ska ha ett separat förvaltningsbolag som har en egen styrelse eller någon annan motsvarande aktör som utövar beslutanderätt. Dessutom kan förvaltningen av fonderna ordnas på flera olika sätt, det vill säga uppgifter i anslutning till förvaltningen av fonderna, såsom portföljförvaltning, kan också läggas ut på en utomstående aktör (till exempel ett kapitalförvaltningsbolag) eller så kan olika rådgivningsbolag anlitas i fondens verksamhet. Fondens verksamhet kan således inbegripa flera olika aktörer från olika stater. Som exempel kan nämnas den möjlighet som erkänns i UCITS- och AIFM-direktiven att förvalta en fond som bildats i en annan medlemsstat. Besluten om fondernas verksamhet är också mångfasetterade och kan fattas av många olika aktörer i fondstrukturen. Till sådana beslut som gäller fondernas investeringsverksamhet hör exempelvis beslut om investeringsstrategin och ändringar av den, liksom de egentliga besluten om

² Kommissionens tillkännagivande om begreppet statligt stöd som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT C 262, 19.7.2016).

investeringar och försäljning och sådana förberedelser som föregår dem. Till den administrativa verksamheten hör beslut om exempelvis valet av tjänsteleverantörer.

De olika sätt och praxis att ordna förvaltningen som följer av hur mångfacetterade fonderna är bidrar till att skapa osäkerhet vad gäller under vilka förhållanden platsen för en fonds högsta ledning kan anses uppkomma i något av de länder där det för fondens räkning förekommer verksamhet av något slag. Det finns tills vidare ingen rättspraxis om uppkomsten av platsen för en fonds verkliga ledning, eftersom det inte har funnits något behov av lösningar medan det temporära undantaget för fonder har varit i kraft. Uppkomsten av ett fast driftställe till följd av någons verksamhet för fondbolagets eller en annan fonds räkning har granskats endast sällan. Till exempel i centralskattenämndens avgöranden CSN 2/2015, vars slutsats HFD inte ändrade genom sitt beslut av den 21 januari 2016, liggare 192, opublicerat, och CSN 15/2021, ansågs det att fonden i fråga inte leddes från Finland på så sätt att det hade uppstått ett fast driftställe.

Sammandrag

Det bedöms att frågorna som gäller de mångfacetterade fondstrukturerna och deras verksamhet fortfarande skapar osäkerhet i tillämpningen av 9 § i inkomstskattelagen. Detta beror framför allt på att ordnandet av fondernas verksamhet och beslutsfattandet i anslutning till verksamheten ofta avviker från hur företag som bedriver annan affärsverksamhet fungerar. Fondernas verksamhet regleras inte bara av fondavtalen utan också av den reglering som gäller en fond eller dess förvaltare i den stat där fonden är etablerad. I sådana fonders verksamhet är det inte fråga om situationer som skulle ha varit föremål för de ursprungliga bestämmelserna som utvidgar den allmänna skattskyldigheten till exempel så att det skulle ha varit fråga om de situationer som beskrivs i RP 136/2020 rd och där ett investeringsbolag bildas utomlands i syfte att undvika skatt. Dessa omständigheter talar för att undantaget för fonder ska göras permanent, i synnerhet med beaktande av att när det i enlighet med RP 136/2020 rd antas att bestämmelsen om platsen för den verkliga ledningen i 9 § i inkomstskattelagen också i övrigt gäller endast sällsynta situationer, är det framför allt fråga om tryggnad av rättssäkerheten. Liksom det dock framgår av vad som anförts ovan har det inte kunnat säkerställas att det kategoriska undantaget för fonder kan göras permanent i ljuset av artikel 107 i FEUF. Vid beredningen har det bedömts att både de mål som anges i regeringens proposition RP 136/2020 rd och de mål som skrivits in i halvtidsöverläggningen kan nås också genom att precisera de kriterier utifrån vilka det kan bedömas om utländska fonder ska anses ha sådana tillräckliga band till Finland som avses i regeringens proposition RP 136/2020 rd. Eftersom det inte är fråga om något egentligt undantag från den allmänna skattskyldigheten, bedöms det inte uppstå något problem vad gäller statligt stöd.

3 Målsättning

Syftet med den föreslagna lagändringen är att i enlighet med skrivningen i halvtidsöverläggningen varaktigt förtydliga det gällande rättsläget i fråga om bedömningen av fonders verkliga ledning på ett sätt som undanröjer det till det temporära undantaget för fonder eventuellt anslutna problemet vad gäller statligt stöd och som tryggar branschens arbetsplatser i Finland. Avsikten med ändringen är inte att utvidga eller inskränka utländska fonders skattskyldighet jämfört med huvudregeln, det vill säga 9 § 1 och 8 mom. i inkomstskattelagen, utan syftet är att öka rättssäkerheten genom att förtydliga hur den gällande bestämmelsen om platsen för den verkliga ledningen ska tillämpas på fondstrukturer. Målet är således fortfarande att trygga de mål som beskrivs i propositionen RP 136/2020 rd.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Det föreslås att 9 a § i inkomstskattelagen ska ändras till sitt innehåll så att i stället för det kategoriska undantaget för fonder förtydligas i paragrafen tillämpningen av det gällande 9 § 8 mom. i inkomstskattelagen på vissa fondstrukturer på så sätt att det föreskrivs om de kriterier som ska uppfyllas för att ett fondbolags verksamhet inte ska anses utgöra platsen för en utländsk fonds verkliga ledning i Finland. Samtidigt ändras paragrafens rubrik. Med utländsk fond avses en fond som är etablerad inom EU- och EES-området.

Den föreslagna lösningen beskriver ett fondbolags verksamhet i förhållande till typiska fonder som förvaltas utifrån och betonar bedömningen av fondförvaltarens självständighet med tanke på den beskattningsmässiga bedömningen av platsen för den verkliga ledningen; i dessa situationer anses det i enlighet med RP 136/2020 rd inte uppstå tillräckliga band till Finland och platsen för den verkliga ledningen kan endast sällan anses uppkomma på basis av fondförvaltarens verksamhet. Med tanke på denna bedömning har kriterierna för självständighet bedömts vara ett jämförbart sätt att genomföra bedömningen av sådana tillräckliga band som utgör grund för bestämmelserna om platsen för den verkliga ledningen, uttryckligen i fråga om fonder i samfundsform. En sådan preciserande bestämmelse bedöms inte utgöra ett problem med tanke på statligt stöd.

Ett alternativt sätt att förtydliga det gällande 9 § 8 mom. i inkomstskattelagen kunde till exempel ha varit att i stor utsträckning i detalj beskriva olika typer av fonders verksamhet. Genom en sådan lösning skulle det å andra sidan vara möjligt att öka rättssäkerheten ännu mer till den del beskrivningen exakt täcker respektive utländsk fond eller åtminstone respektive typ av fond. I praktiken skulle det dock vara svårt att genomföra en sådan lösning på grund av de mångfacetterade fondstrukturerna. En sådan lösning skulle dessutom representera ett för Finlands rättsordning otypiskt kasuistiskt tillvägagångssätt.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Under den tid det temporära undantaget för fonder har varit i kraft har utländska fonder tills vidare inte kunnat omfattas av den allmänna skattskyldigheten i Finland på basis av platsen för den verkliga ledningen. Av denna anledning ska den föreslagna lagändringen bedömas i förhållande till den framtida situationen då det nuvarande temporära undantaget inte längre gäller.

Enligt den regeringsproposition RP 136/2020 rd som ledde till ändringen av 9 § i inkomstskattelagen har utgångspunkten vid beredningen varit att i praktiken kommer den föreslagna bestämmelsen om platsen för den verkliga ledningen att sällan tillämpas på utländska fonder i den föreslagna formen. Denna uppfattning har även fått stöd av rättspraxis där det för en utländsk fond inte har uppkommit ett fast driftställe i Finland på basis av platsen för den verkliga ledningen till följd av en finsk fondförvaltarens eller någon annan självständig tjänsteleverantörs verksamhet.

Eftersom det inte längre är fråga om ett kategoriskt undantag utan endast om ett förtydligande av eller en presumptionsregel för den gällande 9 § i inkomstskattelagen, blir skattskyldighet som baserar sig på platsen för utländska fonders verkliga ledning i fortsättningen sådan som den i nuläget skulle vara utan ett temporärt undantag för fonder. Detta innebär att samma slutresultat redan i sig följer av de gällande bestämmelserna i inkomstskattelagen och att en ny bestämmelse behövs för att förtydliga rättsläget, inte för att ändra det. I samband med beredningen har det

bedömts att det kan vara svårt att bedöma uppkomsten av platsen för den verkliga ledningen för fondstrukturer i samfundsform enbart enligt det gällande 9 § 8 mom. i inkomstskattelagen, och därför är det skäl att genom en specialbestämmelse förtydliga situationen för enheterna i fråga. Liksom det konstateras i motiveringen till regeringens proposition RP 136/2020 rd som gäller ändring av 9 § inkomstskattelagen blir endast få fonder skattskyldiga på basis av platsen för den verkliga ledningen, även om de har ett finskt fondbolag eller någon annan tjänsteleverantör.

Bestämmelsen minskar de utländska fondernas administrativa börda jämfört med en situation där det temporära undantaget för fonder inte längre gäller, men den nu föreslagna ändringsbestämmelsen inte utfärdas. Detta beror på att största delen av de utländska fonderna kan stödja sig direkt på förtydligandet i den nya bestämmelsen, och att de inte till exempel behöver ansöka om ett förhandsställningstagande om sin situation hos Skatteförvaltningen eller centralskattenämnden. Samtidigt sparas Skatteförvaltningens och centralskattenämndens resurser. Förtydligandet av situationen förbättrar också de finska fondbolagens möjlighet att förvalta utländska fonder över gränserna, vilket tryggar branschens ställning i Finland.

I fråga om uppkomsten av allmän skattskyldighet erbjuder lösningen inte aktörerna samma säkerhet som det kategoriska undantaget för fonder, eftersom det är fråga om en presumtionsbestämmelse som förtydligar rättsläge, men inte ändrar det. Å andra sidan bedöms det att slopandet av det kategoriska undantaget undanröjer den osäkerhet som gäller frågan om statligt stöd och som hänför sig till undantaget. Ställningen för utländska fonder vars verkliga ledning utövas i Finland försämras, eftersom de när det temporära undantaget inte längre gäller blir allmänt skattskyldiga i Finland, vilket medför skyldigheter i anslutning till åtminstone anmälningar och rapportering. Det antas dock att det endast finns få sådana fonder. Det har dock inte varit möjligt att få en exakt uppskattning av antalet, eftersom saken inte tidigare har konkretiserats under den tid det temporära undantaget har varit i kraft och de utländska fonderna inte har behövt utreda den eventuella uppkomsten av platsen för den verkliga ledningen. Även om en fonds verkliga ledning utövas i Finland, kan fonden dock dessutom vara ett skattefritt samfund i Finland, om villkoren för tillämpning av 20 a § i inkomstskattelagen uppfylls. Detta begränsar ytterligare antalet situationer där ändringen kan påverka en fonds skyldighet att betala skatt i Finland.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

I praktiken kunde den nuvarande situationen lösas genom att låta det gällande temporära undantaget upphöra att gälla utan att föreskriva om en fortsättning eller genom att göra det gällande undantaget för fonder permanent. I ljuset av skrivningen i regeringens halvtidsöverläggning är den första lösningen inte möjlig, eftersom den skulle lämna rättsläget öppet för tolkning på ett sätt som kan äventyra branschens arbetsplatser. I samband med beredningen har möjligheten att göra det gällande undantaget för fonder permanent övervägts, men denna möjlighet har inte ansetts genomförbar på grund av frågorna som gäller statligt stöd.

En annan möjlighet är att förtydliga det nuvarande rättsläget genom att på lagnivå så noggrant som möjligt beskriva olika utländska fonder och förvaltningen av dem. Liksom det konstateras ovan i avsnitt 4.1 ska en sådan lösning dock betraktas som ett för den finska rättsordningen främmande kasuistiskt tillvägagångssätt, och dessutom skulle lösningen redan på grund av sin omfattning vara mycket svår att genomföra. Eventuellt kunde rättsläget till vissa delar förtydligas också genom Skatteförvaltningens anvisningar, men vid beredningen har det bedömts att en lösning på lagnivå är mer motiverad med tanke på rättssäkerheten.

I regeringens proposition RP 136/2020 rd konstaterades det att om det anses att en utländsk fonds verkliga ledning utövas i Finland, men tillämpningskriterierna enligt 20 a § i inkomstskattelagen uppfylls, är fonden dock ett skattefritt samfund i Finland. En ändring av tillämpningsområdet för 20 a § i inkomstskattelagen, det vill säga i praktiken en utvidgning, skulle kunna lösa vissa frågor som gäller förvaltningen av utländska fonder jämfört med nuläget enligt 20 a § i inkomstskattelagen. En ändring av 20 a § i inkomstskattelagen skulle dock vara en betydligt mer omfattande fråga än enbart frågan om platsen för en fonds verkliga ledning. Dessutom finns det i regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpos regering en skrivning enligt vilken en stärkning av skatteunderlaget utreds för placeringsfonder. En ändring av 20 a § i inkomstskattelagen omfattar dessutom endast frågan som gäller en utländsk fonds skyldighet att betala inkomstskatt. Om en sådan utländsk fond är allmänt skattskyldig i Finland, är den fortfarande skyldig att innehålla källskatt på viss utdelning av avkastning, såsom placeringsfonder eller specialplaceringsfonder som bildats i Finland, eftersom vinstandelar i finska placeringsfonder enligt 10 § 9 punkten i inkomstskattelagen är inkomst som förvärvats i Finland.

5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet

Skattebehandlingen av utländska fonder eller deras investerare när en fond har en inhemsk fondförvaltare eller tjänsteleverantör varierar. Detta beror för det första på om det i staten har utfärdats eller inte har utfärdats allmänna skattebestämmelser som baserar sig på den verkliga ledningen. Exempelvis i Sverige finns det inga sådana bestämmelser, vilket innebär att frågan om utländska fonders allmänna skattskyldighet inte har blivit aktuell där.

I vissa länder, såsom i Norge och Danmark, kan en fond (liksom vilken som helst annan utländsk sammanslutning) beskattas på basis av var fondförvaltaren är etablerad, om det finns förutsättningar för uppkomsten av platsen för den verkliga ledningen. Emellertid finns det, liksom det konstaterades i RP 136/2020 rd, till exempel i Danmark rättspraxis om fondstrukturer där kriterierna för platsen för den verkliga ledningen inte har uppfyllts exempelvis på grundval av en dansk fondförvaltares verksamhet. Sedermera har det i nyare praxis förekommit också situationer där kriterierna för platsen för den verkliga ledningen har uppfyllts i fråga om vissa fondstrukturer. Rättsläget i Danmark verkar basera sig på bedömning från fall till fall och den lokala skattemyndighetens anvisningar.

Till exempel Nederländerna och Storbritannien har uttryckligen begränsat skattskyldigheten för utländska fonder genom en specialbestämmelse. Liksom det konstateras i RP 136/2020 rd har genom undantagsbestämmelser kunnat begränsas tillämpningen av bestämmelsen om platsen för den verkliga ledningen antingen direkt till utländska UCITS- eller AIF-fonder eller uppkomsten av platsen för den verkliga ledningen på den grunden att en sådan utländsk fond har ett inhemskt kapitalförvaltningsbolag. Exempelvis Storbritanniens undantag från skatteplikt på inkomst från en fond för utländska investerare baserar sig på det oberoende förhållandet mellan den lokala managern och fondstrukturen.

Den lagändring som nu föreslås är inte identisk med någon annan stats lösning och till detta bidrar väsentligt också det att staternas skattelagstiftning inte har harmoniserats till denna del till exempel inom EU. Den föreslagna ändringen motsvarar i sig Norges och Danmarks modell till den del att det inte är fråga om ett kategoriskt undantag såsom i Nederländerna. Den föreslagna ändringen syftar till att förtydliga begreppet platsen för den verkliga ledningen på ett sätt som bättre motsvarar fondbranschens särdrag genom att betona fondförvaltarens verksamhets oberoende i förhållande till fondens verksamhet. Till denna del kan de föreslagna bestämmelserna anses påminna om också Storbritanniens lösning.

6 Remissvar

Propositionsutkastet var på remiss den 25 februari–27 mars 2026. Utlåtanden lämnades av Nordea Bank Abp, Finlands näringsliv rf, Suomen Asianajajat, Skatteförvaltningen, Finnwatch ry, handelshögskolan vid Åbo universitet, Finanssiala ry, professor Pekka Nykänen, docent Marianne Malmgren, Suomen Veroasiantuntijat ry, Centralhandelskammaren och Pääomasijoittajat ry. Dessutom meddelade arbets- och näringsministeriet, justitieministeriet, Ålands landskapsregering och Työeläkevakuuttajat TELA - Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry att de inte hade något att anföra om utkastet till proposition. Bland dem som lämnade remissvar fanns många intresseorganisationer som mångsidigt företräder affärlivet och koncerner som omfattas av bestämmelserna. Remissinstanserna inbegrep därtill akademiska aktörer, organisationer som företräder det civila samhället samt myndigheter. En av remissinstanserna var en koncern som bedriver fondverksamhet.

Nästan alla remissinstanser understödde målen för regleringsprojektet och ansåg att ett permanent förtydligande av rättsläget är nödvändigt med tanke på fondverksamheten. En av remissinstanserna ansåg dock att fonderna i större utsträckning än i nuläget bör vara skattskyldiga i Finland och ansåg att projektet inte kan understödjas. En del av remissinstanserna ville också ha en noggrannare utredning av varför det temporära undantaget för fonder inte kunde göras permanent, med beaktande av vissa europeiska stater liknande undantag. Enligt en del av remissinstanserna skulle problemen vad gäller statligt stöd elimineras genom att det kategoriska branschundantaget begränsas till fonder som är skattefria enligt 20 a § i inkomstskattelagen.

Flera av remissinstanserna ansåg att om det kategoriska undantaget för fonder inte kan göras permanent, är den nu valda modell som förtydligar tillämpningen av 9 § 1 och 8 mom. i inkomstskattelagen genom schablonmässiga tester användbar. Remissinstanserna önskade dock att paragrafen förtydligas till vissa delar, och dessutom ansågs det att i fråga om tillämpningstiden för vissa punkter i paragrafen kan det uppstå svårigheter också i fråga om sedvanlig affärsverksamhet. Dessa punkter behandlas nedan i detta avsnitt. Allmänt taget ansåg aktörer som står nära branschen att den föreslagna paragrafen var tydligare än vad de akademiska aktörerna ansåg att den var.

Remissinstanserna önskade i regel att det i propositionen ska tas in inte bara tekniska förtydliganden utan också en mer omfattande rättsjämförelse och analys av EU-rätten än i nuläget; sistnämnda behandlas separat nedan. Dessutom önskade en del av remissinstanserna att paragrafen också skulle innehålla bestämmelser om vissa frågor i anslutning till uppkomsten av ett fast driftställe, och det föreslogs även att 20 a § i inkomstskattelagen ska ses över.

De remissvar som gäller statligt stöd och andra allmänna kommentarer

Frågor som gäller statligt stöd kommenterades i flera remissvar. I fyra utlåtanden efterfrågades uttryckligen en mer omfattande eller noggrann utredning av varför ett permanent undantag för fonder i överensstämmelse med den gällande paragrafen inte är ett möjligt lösningsalternativ. I ett utlåtande konstaterades det dock att något annat än ett kategoriskt undantag torde vara ett motiverat alternativ, när det i saken finns skäl att undvika eventuella risker som hänför sig till regleringen av statligt stöd. Bestämmelserna om statligt stöd och deras förhållande till lösningar som tillämpas i andra länder lyftes fram i två utlåtanden. Enligt remissinstanserna bör också detta utredas i större utsträckning och det bör motiveras varför till exempel tydligare regleringslösningar som tagits i bruk i andra EU-stater inte kan tillämpas också i Finland. I ett utlåtande efterfrågades en närmare specifikation av hur de föreslagna bestämmelserna de facto

skiljer sig från det kategoriska undantaget för fonder med tanke på bestämmelserna om statligt stöd. I ett av utlåtandena föreslogs det dessutom att problemen som gäller statligt stöd skulle kunna elimineras, om innehållet i bestämmelserna harmoniseras med 20 a § i inkomstskattelagen och projektet planeras tillsammans med projektet för ändring av 20 a § i inkomstskattelagen.

I vissa remissvar önskades en mer omfattande internationell jämförelse och en mer omfattande bedömning också av hur de föreslagna bestämmelserna anknyter till frågor som gäller uppkomsten av ett fast driftställe. Likaså önskades i vissa remissvar ett förtydligande av utländska sammanslutningars ställning när den föreslagna paragrafen gäller endast utländska samfund.

De förslag till tekniska rättelser som genomförts i den föreslagna paragrafen

I remissvaren fördes det som förslag till tekniska förbättringar fram ett behov av att förtydliga kriterierna för tillämpningen av den föreslagna paragrafen.

I remissvaren noterades det att antalet förvaltade fonder tillfälligt kan vara mindre än tre till exempel i en situation där en fonds verksamhetsperiod håller på att ta slut och en annan fonds verksamhet ännu inte har inletts. Remissinstanserna påpekade dessutom att i en liknande situation kan också inflödet av arvoden från en förvaltd fond tillfälligt överbetonas, vilket bör beaktas vid bedömningen av inflödets andel av fondbolagets avkastning. I utlåtandena påpekades vidare att kriteriet på 50 procent som gäller investerare kan bli ouppfyllt i en ny fondens inledande skede, eftersom bildandet av en fond kan förutsätta koncernens egen, temporära så kallade såddinvestering.

Behandling av remissvaren

På basis av remissvaren har det gjorts ändringar i paragrafen till exempel i tillämpningstidpunkten för kriterierna. Dessutom har motiveringen preciserats. Nedan behandlas separat de remissvar som gäller statligt stöd och innehåller andra allmänna kommentarer och tekniska observationer.

Statligt stöd och andra allmänna kommentarer

På basis av de remissvar som gäller statligt stöd föreslås inga ändringar i den lösningsmodell som valts i propositionen. Undantaget för fonder enligt de gällande bestämmelserna var ursprungligen meningen att vara temporärt, eftersom det ansågs att ärendet kan vara förenat med problem med hänsyn till statligt stöd (RP 136/2020 rd). Efter två år pågick diskussionerna med kommissionen fortfarande, och det temporära undantaget förlängdes därför med ytterligare två år (RP 34/2023 rd). Det temporära undantaget förlängdes därefter ännu en gång och då konstaterades det att diskussionerna med EU-kommissionen om statsstödsreglernas förhållande till det permanenta undantaget för fonder hade lett till ett behov att bedöma huruvida målen för undantaget för fonder kunde uppnås på ett sätt som fungerar bättre med tanke på statsstödsaspekter, men detta arbete med att hitta en permanent lösning pågick dock fortfarande vid finansministeriet (RP 59/2025 rd). Med stöd av vad som anförts ovan kan det konstateras att diskussionerna med kommissionen har pågått i flera år. I samband med beredningen av den nu föreslagna lösningsmodellen har det dock bedömts att det inte behövs en mer omfattande beskrivning av de statsstödsfrågor som hänför sig till det kategoriska undantaget för fonder, eftersom en sådan lösningsmodell enligt kommissionens ståndpunkt i vilket fall som helst är problematisk. Liksom det i propositionen konstateras i bedömningen av nuläget begränsar sig

de problem som kommissionen ser inte enbart till inkomstskatteperspektivet utan också till vissa situationer med vinstutdelning, och den harmonisering med 20 a § i inkomstskattelagen som föreslås i remissvaren löser därför inte frågan i sin helhet. Vid beredningen har det inte ansetts motiverat att gå vidare med ett sådant permanent lösningsalternativ som det är känt att kommissionens tjänstemän motsätter sig.

Till den del det i utlåtandena har åberopats till exempel andra EU-medlemsstaters kategoriska undantag är det skäl att beakta att beskattningen till denna del inte har harmoniserats inom EU. Dessutom kan detaljerna i de bestämmelser som gäller inkomstbeskattningen av olika staters fonder eller beskattningen av fonders vinstutdelning samt de lösningar som valts avvika från varandra. Frågor som gäller statligt stöd bedöms i förhållande till respektive medlemsstats egen beskattning³ och till hur den relevanta statsstödsrättsliga referensramen utformas i varje situation. Att entydigt bedöma och fastställa referensramen är ofta också utmanande. Således är regleringslösningarna i varje medlemsstat deras egna och lösningarna kan inte nödvändigtvis som sådana tillämpas även i andra stater när det gäller statligt stöd.

Den nu föreslagna regleringsmodellen baserar sig på tanken om en slags presumtionsbestämmelse. Vid beredningen har det bedömts att förslaget till denna del avviker från det kategoriska undantaget för fonder, eftersom det i den nu föreslagna lösningsmodellen också är möjligt att en utländsk fond och dess fondbolag inte uppfyller de kriterier som avses i bestämmelserna, varvid situationen ska bedömas med stöd av den allmänna regeln i 9 § 8 mom. i inkomstskattelagen. Således är det möjligt att platsen för den verkliga ledningen kan uppkomma, beroende på de faktiska förhållandena i situationen. Vid beredningen har det vidare bedömts att den föreslagna regleringsmodellen är ett motiverat sätt att bedöma och precisera målen för bestämmelserna om platsen för den verkliga ledningen, det vill säga att skapa tillräckliga band till Finland i vissa situationer, varvid det inte är fråga om förbjudet statligt stöd. I motiveringen till propositionen har det i avsnitt 4.1 tagits in ett omnämnande av detta.

Motiveringen till propositionen har utvidgats vad gäller den internationella jämförelsen. Det har bedömts att frågan om uppkomsten av ett fast driftställe inte omfattas av denna proposition av den anledningen att inte heller det gällande temporära undantaget täcker frågor som gäller det fasta driftstället. Det har emellertid redan i RP 136/2020 rd konstaterats att uppfattningen att bestämmelsen om platsen för den verkliga ledningen endast sällan kommer att tillämpas på utländska fonder har även fått stöd av att det finns rättspraxis för situationer där det inte har uppkommit ett fast driftställe i Finland för en utländsk fond trots att den har haft en fondförvaltare i Finland. Det tas inte heller ställning till klassificeringen av utländska enheter, eftersom saken i detta avseende inte är av betydelse för fonden: om en utländsk fond anses ha sammanslutningsform, kan den i allmänhet inte ha någon allmän skattskyldighet i Finland och frågan om tillämpningen av de föreslagna bestämmelserna konkretiseras således inte.

Tekniska justeringar av de föreslagna bestämmelserna

³ I rättspraxis konstateras detta bland annat i följande: Europeiska unionens domstol C-73/03 – Spanien mot kommissionen, punkt 28: Begreppet förmån som ges mottagare av statligt stöd enligt artikel 87.1 i FEUF (nuvarande artikel 107.1 i FEUF) definieras genom att stödtagarna jämförs med andra företag i samma medlemsstat, inte med företag i andra medlemsstater. Europeiska unionens tribunal T-755/15 och T-759/15, Luxemburg mot kommissionen, punkt 318: I samband med en skatteåtgärd fastställs erhållande av en förmån i förhållande till normala skatteregler, varför skattereglerna i en annan medlemsstat inte är av betydelse.

Det kriterium som gäller att tre fonder förvaltas har på basis av remissvaren preciserats i 2 mom. i förslaget till bestämmelser så att kravet uppfylls under hela den tid som fonden förvaltas i Finland, om det har uppfyllts vid den tidpunkt då förvaltningen av fonden i Finland har inletts. Ändringen gör det tydligt att förändringar i efterhand – såsom att verksamhetsperioden för andra förvaltade fonder går ut eller att förvaltningen av dem överförs från fondbolaget – inte har någon betydelse för bedömningen. I 4 mom. i den föreslagna paragrafen gjordes det för att beakta situationen i fonders inledande skede (till exempel såddinvesteringars roll) en ändring som innebär att det preciseras att kriteriet på 50 procent som gäller investerare tillämpas först från och med det tredje året. Dessutom fogades till det momentet ett allmänt omnämnande av att ändringar som gäller samma fondbolags övriga fonder inte beaktas i bedömningen i 3 mom. så att den variation som orsakas av en fonds normala livscykel inte ska inverka på bedömningen alltför kraftigt. Samtidigt bearbetades paragrafens struktur för att förbättra läsbarheten och gjordes justeringar i ordalydelseerna.

7 Specialmotivering

I 9 a § 1 mom. ska de omständigheter förtydligas under vilka en utländsk fond inte anses ha tillräckliga band till Finland, det vill att den verkliga ledningen utövas i Finland. Av formuleringen följer inte att en fond vars förvaltning inte motsvarar beskrivningen i 1 mom. automatiskt är en fond vars verkliga ledning utövas i Finland på basis av fondbolagets verksamhet, utan endast att fallet i fråga inte ska bedömas enligt 9 a §, utan enligt huvudregeln i 9 § 1 och 8 mom.

Enligt det föreslagna 1 mom. anses det att en fonds verkliga ledning inte utövas i Finland, om alla följande villkor uppfylls:

- 1) fondbolaget bedriver självständig fondbolagsverksamhet genom att vara fondbolag för minst tre i 3 mom. avsedda oberoende fonder eller delfonder,
- 2) den utländska fond som ska granskas är en i 3 mom. avsedd oberoende fond,
- 3) verksamheten för fondens räkning är begränsad till sådan verksamhet i form av fondbolagets normala affärsverksamhet som fondbolaget enligt lag eller ett avtal mellan fondbolaget och fonden ska ansvara för, och
- 4) fondbolaget får ersättning på marknadsvillkor för denna verksamhet.

Punkt 2 har förtydligats separat i det föreslagna 2 mom.

I momentets 1 punkt begränsas den förtydligande bestämmelsen till fonder vars fondbolag bedriver självständig fondbolagsverksamhet. Den förtydligande bestämmelsen i den nya paragrafen gäller endast sådana fondbolag som normalt är verksamma på marknaden i denna roll. Det ska anses tillräckligt att vara fondbolag för minst tre oberoende fonder, dock så att varje separat underfond i en eventuell paraplyfond ska betraktas som en egen fond i beräkningen. Eftersom fonden i detta sammanhang inte har definierats separat, är det fråga om förvaltning av vilken som helst i 3 mom. beskriven fond och inte enbart av utländska fonder i samfundsform. Om en fondförvaltare sålunda sedan tidigare förvaltar till exempel flera fonder i sammanslutningsform, uppfylls kravet på tre fonder redan i fråga om den första utländska fonden i samfundsform. Kravet på oberoende behövs vid bedömningen av fondverksamhetens självständighet. Ett fondbolag kan således också vara fondbolag för fonder som inte är oberoende, förutsatt att fondbolaget samtidigt är fondbolag för minst tre oberoende fonder. I bedömningen har den stat där fonderna är etablerade ingen betydelse, utan villkoret uppfylls av

ett fondbolag som förvaltar till exempel två finska fonder och en fond som inte är finsk. Med fondbolag avses fondbolag som avses i 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om placeringsfonder. Fondbolag kan ibland också lägga ut sina uppgifter på tredje parter. Eftersom en sådan tredje part inte är ett fondbolag som avses i fondavtalet eller i lagen om placeringsfonder, ska dess verksamhet inte bedömas enligt denna paragraf. En uppdragstagare som sköter enskilda funktioner – såsom förvaring eller värdering – kan dock i allmänhet aldrig betraktas som en i bestämmelserna i 9 § i inkomstskattelagen avsedd aktör som leder fondens verksamhet.

Med det krav som anges i momentets 3 punkt avses uttryckligen den verksamhet som fondbolaget i denna egenskap bedriver för fondens räkning och på fondens vägnar. Bestämmelsen begränsar således inte fondbolagets eventuella övriga verksamhet. Om ett fondbolag på basis av avtal eller annars för fondens räkning agerar på ett sätt som överskrider det som fastställs som ett fondbolags uppgifter enligt bestämmelserna som gäller fonder samt fondavtalen, uppfylls däremot kraven i 3 punkten inte. I praktiken antas det sällan uppstå sådana situationer. Det krav på ersättning på marknadsvillkor som avses i 4 punkten kan i allmänhet anses vara uppfyllt i fonder där minst hälften av investerarna är oberoende av fondbolaget.

Avsikten är att 3 och 4 mom. i paragrafen ska läsas tillsammans och de kompletterar varandra i och med att det kriterium som ska tillämpas anges i 3 mom. och tillämpningen förtydligas i 4 mom.

I det föreslagna 3 mom. förtydligas begreppet oberoende fond som avses i 1 mom. 2 punkten vid tillämpningen av den föreslagna paragrafen. Det är fråga om en fond som fondbolaget inte är ekonomiskt beroende av och vars avkastning i huvudsak inflyter till investerare som inte står i ett nära förhållande till fondbolagets koncern. Som gräns för det ekonomiska beroendet betraktas i 1 punkten en andel på 50 procent av fondbolagets avkastning under räkenskapsperioden. Den räkenskapsperiod eller de räkenskapsperioder som granskas är de som upphör under den period som utgör den utländska fondens skatteår, om fonden är allmänt skattskyldig i Finland. Som minimiantalet externa investerare ska när kravet på oberoende granskas betraktas 50 procent, eftersom fondbolaget eller fondbolagets koncern då i allmänhet inte kan anses ha ekonomisk kontroll över fonden.

Oberoendet ska alltså för det första bedömas utifrån hur ekonomiskt betydande inflödet av arvoden från förvaltningen av fonden i fråga är för fondbolaget. Dessutom ska oberoendet bedömas i förhållande till investerarna. Som oberoende kan enligt 3 mom. inte betraktas en fond i fråga om vilken de uppburna arvoden utgör mer än 50 procent av fondbolagets avkastning, eftersom fondbolaget då i praktiken är ekonomiskt beroende av förvaltningen av fonden. Om investerarna i huvudsak består av parter som är i intressegemenskap med fondbolaget, är fondbolagets verksamhet i förhållande till fonden likaså inte självständig vid tillämpningen av paragrafen, utan det är i praktiken fråga om förvaltning av koncernstillgångar. Som en sådan nära part ska nedan enligt 5 mom. dock inte betraktas en sådan försäkrings- eller pensionsanstalt som har gjort en fondplacering för att täcka sina försäkringstekniskt beräknade ansvar. Begränsningen är motiverad, eftersom avkastningen av placeringen i detta fall i allmänhet då inte kan anses inflyta till förmån för fondbolagets koncern.

Om fonden inte kan anses vara självständig, ska dess ställning inte bedömas enligt den nya förtydligande bestämmelsen, utan enbart enligt 9 § 1 och 8 mom. Om fondbolaget förvaltar både oberoende fonder och fonder som inte är oberoende, ska förvaltningen av de fonder som inte är oberoende inte påverka bedömningen av situationen i fråga om de oberoende fonderna.

I det föreslagna 4 mom. förtydligas tillämpningen av kriterierna i 3 mom. i särskilda situationer. Eftersom syftet med den föreslagna paragrafen är att skapa klarhet i en situation där ställningen

för ett fondbolag för en fond som förvaltas i enlighet med sedvanlig fondförvaltningsverksamhet är jämförbar med en självständig tjänsteleverantör, är det inte ändamålsenligt om förändringar i efterhand som sker inom ramen för normal affärsverksamhet, särskilt i samma fondbolags övriga fonder, kan påverka situationen för den fond som ska bedömas.

Vanligtvis ska kraven i 3 mom. uppfyllas för varje skatteår. Med skatteår avses den period som utgör fondens skatteår, om fonden är allmänt skattskyldig i Finland. Formuleringen motsvarar därmed formuleringen i 9 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen, där även begränsat skattskyldiga ("som under skatteåret inte har varit bosatta i Finland") testas i fråga om inkomst som hänför sig till en sådan tidsperiod. Den andra och tredje meningen i momentet innebär dock ett undantag från granskningen per skatteår. Enligt andra mening i momentet ska kriterierna i 3 mom. tillämpas först från och med det andra skatteår som följer på det skatteår då förvaltningen av fonden inleddes. Om alltså förvaltningen av fonden i Finland inleds till exempel den 1 januari 2027 och fondens skatteår motsvarar ett kalenderår, ska kriterierna uppfyllas senast den 31 december 2029. Till exempel en situation där en enhet som hör till en fondförvaltares koncern går in som så kallad såddinvesterare i en ny fond som ska bildas inverkar på grund av begränsningen inte på bedömningen av när fondens verksamhetsperiod inleds. Lösningen är liknande som den i 15 § 2 mom. i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) föreskrivna lindring av det krav som gäller offentlig handel enligt 1 mom. i den paragrafen.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska det att kraven inte uppfylls för det skatteår som följer på denna period inte heller påverka bedömningen av oberoende, om det att kraven inte uppfylls beror på en förändring som inte har skett i förhållande till den fond som granskas, utan i förhållande till övriga fonder som förvaltas av samma fondbolag. Preciseringsen förtydligar till exempel en situation där fondbolaget håller på att upphöra med sin affärsverksamhet och den fond som granskas är den sista fonden som förvaltas – då är det klart att fondbolagets arvoden i sin helhet består av intäkter från denna sista fond, och en sådan omständighet har ingen betydelse i bedömningen av självständigheten.

I det föreslagna 6 mom. definieras begreppet utländsk fond som avses i paragrafen. Definitionen baserar sig på lagen om placeringsfonder och begreppet utländskt fondföretag som används i den. Av definitionen följer att en utländsk fond vid tillämpningen av paragrafen är en fond som är etablerad inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Enligt det föreslagna 7 mom. ska paragrafen i sin helhet tillämpas också på EES-baserade AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och deras förvaltare. I praktiken är det fråga om sådana utländska fonder av typen specialplaceringsfond som har ett separat fondbolag. Eftersom 9 § 8 mom. i inkomstskattelagen gäller uttryckligen utländska samfund, gäller också den föreslagna nya 9 a § i den lagen på motsvarande sätt endast fonder som är samfund som avses i 3 § i den lagen. Exempelvis utländska sammanslutningar som avses i 16 a § i inkomstskattelagen kan vanligen inte vara allmänt skattskyldiga i Finland, eftersom de i allmänhet är jämförbara med inhemska sammanslutningar som avses i 16 § i den lagen och inte med samfund som avses i 3 § i den lagen.

8 Ikraftträdande

Ändringen avses träda i kraft den 1 januari 2027 och den ska tillämpas första gången vid beskattningen för 2027.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till inkomstskattelagen (1535/1992) en ny 9 a § som följer:

9 a §

Uppkomsten av platsen för den verkliga ledningen i vissa situationer

Den i 9 § avsedda platsen för den verkliga ledningen för en utländsk fond anses inte uppkomma på basis av det förvaltande fondbolagets verksamhet i Finland, om

- 1) fondbolaget bedriver självständig fondbolagsverksamhet genom att vara fondbolag för minst tre i 3 mom. avsedda oberoende fonder,
- 2) den utländska fonden är en i 3 mom. avsedd oberoende fond,
- 3) verksamheten för fondens räkning är begränsad till sådan verksamhet i form av fondbolagets normala affärsverksamhet som fondbolaget enligt lag eller ett avtal mellan fondbolaget och den utländska fonden ska ansvara för, och
- 4) fondbolaget får ersättning på marknadsvillkor för denna verksamhet.

Som fond betraktas vid tillämpningen av denna paragraf också en delfond. Kravet i 1 mom. 1 punkten ska uppfyllas när fondbolaget inleder sin verksamhet som förvaltare av en utländsk fond som avses i 1 mom.

Som oberoende av fondbolaget på det sätt som avses i 1 mom. 2 punkten betraktas en fond eller delfond

- 1) i fråga om vilken de uppburna arvoden och de övriga ersättningarnas andel inte överstiger 50 procent av fondbolagets avkastning under fondbolagets räkenskapsperiod eller räkenskapsperioder, som eller vilka upphör under skatteåret, och
- 2) av vars andelar minst 50 procent hör till investerare som inte står i ett nära förhållande till fondbolaget.

En fond betraktas dock som oberoende från och med det skatteår under vilket fondbolaget började förvalta fonden i Finland, om kraven i 3 mom. 1 och 2 punkten uppfylls senast under det tredje skatteåret från och med det förstnämnda skatteåret. En fond betraktas också som oberoende, om kravet i 3 mom. 1 punkten inte uppfylls under ett senare skatteår och det att kravet inte uppfylls beror på ändringar som gäller fondförvaltarens övriga fonder.

Som investerare som står i ett nära förhållande betraktas vid tillämpningen av denna paragraf en i 31 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) avsedd part som är i intressegemenskap med fondbolaget, men dock inte en försäkringsanstalt eller pensionsanstalt som gör en investering i syfte att täcka sina ansvar beräknade enligt försäkringstekniska grunder.

Med utländsk fond avses vid tillämpningen av denna paragraf ett fondföretag som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 17 punkten i lagen om placeringsfonder (213/2019) och som bildats eller registrerats utanför Finland.

Denna paragraf tillämpas också på EES-baserade AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) och deras i Finland allmänt skattskyldiga förvaltare.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 16 april 2026

Statsminister

Petteri Orpo

Finansminister Riikka Purra